

ادامه

سازمان (Environmental Investigation Agency) در ۱۹ ژانویه سال ۲۰۲۲ هشدار داد که آلودگی ناشی از پلاستیک یک مشکل عاجل جهانی است که حل آن نیازمند معاهده جدی سازمان ملل است. "سازمان تحقیقات محیط زیستی" (EIA) در گزارش خود استدلال می کند که آلودگی پلاستیکی تقریباً معادل مشکل تغییرات آب و هوایی و اقلیمی است. سازمان مربوطه که بودجه کلانی دارد در گزارش خود نظیر سایر سازمان های بین المللی دولت های سرمایه هیچ اشاره و ابدا هیچ گونه منبعی برای معرفی آن چه که خود «مشکل تغییرات اقلیمی» می نامد ذکر نمی کند. اما همین سازمان بخوبی و به روشنی می داند که این مشکل چرخه سرمایه نیست چرا که تولید پلاستیک نظیر کلیت سرمایه فقط سود برای سرمایه داران ایجاد می نماید و مشکل تغییرات چیز دیگری سوای آن است، در یک کلام این مشکل توده های میلیاردری کارگران جهان است که خود می بایست چاره ای برای آن بیابند!! این سازمان در گزارش خود تاکید می کند که در حال حاضر هوایی که تنفس می کنیم حاوی ذرات بسیار ریز پلاستیکی است و ذرات پلاستیکی به داخل خاک، مواد غذایی و حتی پوشش یخی قطب شمال راه یافته اند. برای مثال گزارش می شود که حدود ۲۰ فیل در تایلند بعد از خوردن آشغال حاوی پلاستیک در یک محل دفع زباله جان باخته اند. نویسندگان این گزارش کشورها را ترغیب می کنند تا با یک معاهده سازمان ملل شامل اهداف الزامی برای کاهش تولید و دور ریختن پلاستیک موافقت کنند. تام گمچ از سازمان تحقیقات محیط زیستی گفت: "اگر این موج فزاینده آلودگی بی رویه ادامه پیدا کند، پلاستیک ریخته شده به دریاها تا سال ۲۰۴۰ شاید از وزن کل ماهی های اقیانوس ها بیشتر شود." سازمان ملل "تغییر اقلیم"، "نابودی تنوع زیستی" و "آلودگی" را سه تهدید وجودی برای محیط زیست شناسایی کرده و نتیجه گیری کرده است که برای حل آنها باید یک جا اقدام کرد. توافق نامه های چندجانبه در زمینه مقابله با نابودی تنوع زیستی و تغییر اقلیم تقریباً ۳۰ سال است که وجود دارد، اما در متوقف کردن روند

تصادد دی اکسید کربن یا حفاظت جهان طبیعی موثر نبوده است. ایده معاهده ای مختص مقابله با آلودگی پلاستیکی در سال های اخیر با مخالفت برخی کشورها روبرو شده. اما گفته می شود بیش از ۱۰۰ کشور از جمله بریتانیا از پیشنهادی که قرار است در مجمع بعدی محیط زیست سازمان ملل در ماه های فوریه و مارس مطرح شود حمایت می کنند. جو بایدن رئیس جمهور آمریکا اعلام کرده که کشورش از توافق جهانی حمایت می کند، در حالی که دونالد ترامپ رئیس جمهور قبلی با آن مخالف بود. با این حال معلوم نیست او بتواند نظر کنگره را جلب کند، چون بیشتر مواد پلاستیکی از نفت و گاز تولید می شود که این کشور تولیدکننده آنهاست. گفته می شود ژاپن برای محدود کردن اهداف چنین توافقی تلاش می کند. کشورهای عرب خلیج فارس و چین هم تاکنون سکوت کرده اند. چین بزرگترین تولید کننده "پلاستیک بکر" (پلاستیکی که برای اولین بار از مواد نفتی تولید شده) است. با این حال گفته می شود آمریکا و بریتانیا بزرگترین تولیدکننده های زباله پلاستیکی در ازای هر نفر جمعیت هستند. آقای گمچ هنگام انتشار این گزارش گفت: "ماهیت مشهود آلودگی پلاستیکی باعث نگرانی جدی عموم شده است اما بخش قریب به اتفاق آلودگی پلاستیکی نامشهود است." "خسارت ناشی از تولید بی رویه پلاستیک بکر غیرقابل جبران است - این تهدیدی برای تمدن انسانی و توانایی بنیادی سیاره برای حفظ یک محیط قابل زیست است. خطری که دارد تقریباً به اندازه تغییر اقلیم جدی می شود." ریچارد تامپسون از دانشگاه پلیموت، کارشناس ارشد پلاستیک، به بی بی سی گفت که معاهده سازمان ملل باید بر چرخه کامل حیات مواد پلاستیکی متمرکز باشد. او گفت: "مشکل زیربنایی در غیرقابل دوام بودن میزان تولید و مصرف ریشه دارد." "حمایت از سیاست هایی که فقط استفاده از پلاستیک 'بازیافت شدنی' را تشویق می کند موثر نخواهد بود مگر آنکه زیرساخت های بومی برای جمع آوری، جداسازی، و بازیافت موثر این مواد پلاستیکی وجود داشته باشد." ظاهر همه چیز حکایت از این دارد که گویا مدیران سرمایه، دولتمداران، اندیشمندان پر نفوذ انستیتوهای سرمایه نگران تبدیل شدن آلودگی پلاستیکی به دومین آلودگی محیط زیستی اند. اما این دورغ بزرگ را اینان بارها در تمامی موارد تخریبات محیط زیستی سرمایه بخورد ما توده های کارگر داده اند. آن چه آن ها نگرانند توقف، اخلال و مورد سوال قرار دادن هر چند ناچیز تولید سرمایه و در این مورد معین تولید پلاستیک است. روند گردش سرمایه و تولید سرمایه مقدس ترین بنیان این نظام است و هیچ کارگری حق مورد سوال قرار دادن آن را ندارد. کارگر انسانی است که نیروی کارش را می فروشد، با فروش نیروی کار از دخالت در تعیین سرنوشت تولید و زندگی خود ساقط می شود. دولت های سرمایه پاسدار این نظام اند و به ما کارگران می گویند حق دخالت در امور مقدس تولید از آن سرمایه داران، دولت سرمایه و پارلمان سرمایه داری است. اگر می خواهید حرفی در این رابطه بزنید دست به کار

ایجاد سندیکا و اتحادیه، حزب و منحل شدن در اپوزیسیون انواع احزاب شوید، دسته‌ها و گروه‌های پاک‌سازی محیط زیست راه اندازید و خلاصه ابزار انحلال قدرت طبقاتی کارگری را هرچه وسیع‌تر فراهم نمایید!! همزمان تخریبات محیط زیستی روز بروز زندگی کارگران جهان را درهم می‌پیچد، امراض می‌آفریند و کشتار می‌کند. به این ترتیب جنگ طبقاتی ما کارگران را به چالش کشیده‌اند. اما قدرت جنگ طبقاتی توده کارگر فقط در جنبش سازمان یافته شورائی، سراسری و ضد سرمایه داری او متجلی می‌شود و اعمال می‌گردد. این قدرت در هیچ‌طرف دیگری امکان به‌صفت شدن ندارد. سرنوشت طبقه کارگر جهانی به چگونگی خروج از این بن‌بست گره خورده است. چالشی که در صورت پیروزی می‌تواند تا وسیع‌ترین اثرگذاریها بر کل جنبش کارگری جهانی پیش‌تازد. ما می‌بایست سرنوشت زندگی، کار و تولید را در دست خود بگیریم. از این بن‌بست، فروماندگی رقت‌بار توده‌های کارگر، از عدم‌بازشناسی قدرت تاریخساز پیکار طبقاتی خود و احساس عجز از سازماندهی شورائی ضد سرمایه داری و سراسری این قدرت بیرون آییم. طبقه کارگر بدون شکستن این سد قادر به انجام هیچ‌کار مهمی نیست و آماج تهدید تمامی سناریوهای سیاه فاجعه‌بار تاریخی است. جنگ ما شاید پیروز شود و شاید شکست خورد اما حتی شکست این جنگ سنگ بنای پیروزی آتی پرولتاریا خواهد بود.

به شمه‌ای از آخرین دستاوردهای نظام آدم‌کش سرمایه‌پردازیم.

در ۲۳ مارس ۲۰۲۲ پژوهشگران برای اولین بار میکروپلاستیک را در خون انسان پیدا کردند. آن‌ها در گزارش خود در ژورنال Environment International می‌نویسند که از هر ده آزمودنی هشت نفر در خون خود میکروپلاستیک داشتند. دیک و تاک، استاد اکوتوکسولوژی در دانشگاه آزاد آمستردام، می‌گوید دلایل کافی برای نگرانی وجود دارد. سوال اساسی این است که در بدن چه اتفاقی می‌افتد. آیا ذرات در بدن باقی می‌مانند؟ آیا آنها به اندام‌های خاصی منتقل می‌شوند، مثلاً از طریق سد خونی مغزی؟ و آیا سطوح آن به اندازه‌ای بالاست که باعث بیماری شود؟ این پژوهش بر اساس تجزیه و تحلیل نمونه‌های خون ۲۲ اهداکننده ناشناس است که همگی بزرگسالان سالم هستند بدست آمده. میکروپلاستیک‌ها در خون ۱۷ نفر از آنها یافت شد. نیمی از نمونه‌های خون حاوی پلاستیک PET بود که از آن بطری‌های پلاستیکی ساخته می‌شود، کلاذرات، Polyethylene terephthalate polyethylene and polymers of styrene (polystyrene, expanded polystyrene, acetonitrile butadiene styrene etc.), polymethyl methylacrylate

یک سوم ذرات یافت شده حاوی پلی استایرن است که برای ساخت کیسه های پلاستیکی استفاده می شود. محققان از فناوری استفاده کردند که امکان تشخیص ذرات ۰٫۰۰۰۷ میلی متر (۷۰۰ نانومتر) یا بزرگتر را در خون انسان فراهم می کند. این مطالعه در مجله Environment International منتشر شده است. غذا و نوشیدنی: میکروپلاستیک ها قطعات پلاستیکی کوچکی هستند که اندازه آنها به پنج میلی متر می رسد. آنها در لوازم آرایشی و به عنوان مواد اولیه در صنعت پلاستیک استفاده می شوند، اما همچنین زمانی که محصولات پلاستیکی بزرگتر خرد می شوند، تشکیل می شوند. میکروپلاستیک ها در سرتاسر جهان پراکنده شده اند و حتی در بالای قله اورست نیز پیدا شده اند. به خوبی شناخته شده است که انسان ها میکروپلاستیک ها را از طریق غذا و نوشیدنی می بلعند. طبق یک مطالعه ۵۰۰۰۰ قطعه ریز پلاستیک برای هر نفر بطور متوسط در سال می بلعد. در این مطالعه بر روی مجموعه کوچکی از اهداکنندگان، میانگین مجموع غلظت قابل سنجش ذرات پلاستیک در خون ۱٫۶ میکروگرم بر میلی لیتر بود که اولین اندازه گیری غلظت جرمی جزء پلیمری پلاستیک را در خون انسان را نشان می دهد. این مطالعه نیز نشان می دهد که ذرات پلاستیکی کاملاً قابلیت جذب به جریان خون انسان را دارند.

